

at holde mig til, Der er to Enker, af hvilke den ene har sin Indtægt af Formuen, den anden af sin Virksomhed. De behøve jo ikke begge at være stillede videre godt hverken ved deres Formue eller deres Erhverv; men Formuen afkaster for den Ene en Indtægt, som er lig den Indtægt, som den Anden har af sit Erhverv. De skulde da være stillede lige, uagtet den ærede Minister sagde, at der her ikke var Tale om en Lov for et enkelt Nar, men for mange Nar. Men saa gad jeg dog vidst, om disse to Enker staae lige. Hvis Skæbnen imorgen vil, at den ene døer og den anden lever, saa viser der sig et stort Spring. Den Enke, som har sin Indtægt af Formuen, kan omdanne sin Formue i forskjellige Skikkelser for at sætte sine Børn i Drift; men jeg gad dog vidst, om den Enke, der lever af en lille Handel, kan tage sine Penge ud af den Handel, hvor de for Diebliffet ligge — (Berg: Hun har jo ingen Penge!) ja, saa har hun Credit — og anvende dem paa et andet Sted. Nei, saa staaer hendes Handel stille. Altsaa det, at Formuen ikke har videre Betydning end den rene Indtægt, der kommer frem ved personligt Erhverv, troer jeg heller ikke vil holde Stil. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds traf ogsaa frem som et Hovedargument, at man dog hovedsagelig maatte tage Hensyn til, hvad det dygtigste Medlem her i Thinget i disse Spørgsmaal sagde, og jeg siger da: Det gaaer jeg med til, naar Grunden er der. Det blev sagt, at, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) holder stærkt derpaa, saa kunde vi andre Smaaafolk ogsaa gaae med. Jeg skal nu ikke gaae ind paa denne Bemærknings Gylbighed overfor de andre Medlemmer af Fleertallet, det bliver deres Sag, men lader os see, hvorledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har stillet sig. Det ærede Medlem har ganske vist mange Fortjenester af vort Finantsvæsen, men de vise sig hovedsagelig paa Udgiftssiden. Jeg indrømmer, at han ogsaa har været virksom paa Indtægtsiden, men betragte vi denne, saa komme vi først til Contingentskatten. Den første Gang denne forelaa, sagde det ærede Medlem, at det nok vilde vise

sig, at den vilde finde almindelig Tilfredshed, der vilde ikke komme store Uligheder; men der kom dog Uligheder frem den første Gang. Den anden Gang sagde det ærede Medlem: Nu skulde vi nok rette det; naar Loven nu kommer ud anden Gang, saa vil der vanskeligt kunne vise sig stor Forskjel i Procenterne i de enkelte Sogne. Men det ærede Medlems Spaadom er ikke gaaet i Opfyldelse ikke engang i Formaliteten. Vil man see efter Ligheden, saa vil det vise sig, at der er en stor Forskjel mellem de Byrder, som de enkelte Communer have baaret, og Forskjellen er større, end man umiddelbart kan see; thi har den ene Commune givet $1\frac{1}{2}$ Procent og den anden 5 Procent, saa kan man vel sige, at den ene har givet omtrent 3 Gange saameget som den anden. Men det er derhos ikke sagt, at Procenterne ere komne frem paa den samme Maade; thi i den ene Commune kan man have skruet Indtægten op saa meget, man kunde, og i den anden kan man have sat den saa lavt som muligt, saa at Forskjellen bliver endnu større. Nu forlader det ærede Medlem Contingentsystemet og kommer frem med Procentsystemet. Nu vel, jeg anerkender Autoriteten; men har den Skat, der nu kommer frem med det ærede Medlems Understøttelse, ikke mere Retfærdighed, og viser den ikke større Skattelighed end den, der kom ud af den anden Gang reviderede Contingentskat, saa er det meget uheldige Resultater, der fremkomme, og saa kan jeg sige paa Forhaand, at man hellere maatte tage noget heelt Nytt, som det, der ligger i Mindretallets Forslag; thi det ville Alle vistnok være enige om, at Resultatet af den anden Gang reviderede Contingentskat var mindre heldigt. — Jeg kommer tilbage til Formuen, thi det er egentlig dette, hvorom Striden staaer, om Formuen er noget værd eller ikke. Vi ere mærkkelig stillede her med dette Formuespørgsmaal. Formuen spiller i vor politiske Stilling en stor Rolle. Ved den sidste Grundlovsforandring blev der lagt særlig Vægt paa Formuen, paa den store Skat; den kom til at give en privilegeret Valgret. Naar man nu vilde trække en Analogi og vilde sige: De Medlemmer, som paa Grund af deres Skattefærdighed have privilegeret Ind-